

Madeleine börjar få fast mark under fötterna

Madeleine Lundh har en trist livshistoria av trassel, elände och kaos bakom sig. Ett sluttande plan som bara förde henne allt närmare avgrunden. Nu har hon med Guds och stöttande vänners hjälp tagit allt flera steg in på fastare mark och börjar ana en tryggare framtid.

Vi har aldrig mötts förr, men Madeleine Lundh, en spontan och glad kvinna mitt i livet, inleder välkomnande med en vänlig kram. Visst går det, om man tittar noga, att ana märken av ett tufft liv, men när hon börjar berätta ger hon en inblick i en verklighet, som är svår att föreställa sig. Livet har präglats av trassliga uppväxtförhållanden, drogmissbruk, destruktiva relationer, skyddstillsyn och fängelsevistelser.

– Jag växte upp i Östersund, hemförhållandena var inte bra, ingen hade tid med mig eller visade mig kärlek. Jag kom med i ett gäng och började sniffa när jag var i 10-årsåldern. Det blev si och så med skolgången och jag fick inget slutbetyg. Jag fortsatte med droger och skickades till olika behandlingshem, bland annat till Hassela en sommar när jag var sexton år.

Alkohol har aldrig varit Madeleines grej, men hon började med amfetamin och det gick fort utför. Hon rymde till Stockholm med socialtjänstens obevakade bil. I Stockholm började hon gå på gatan för att finansiera sitt missbruk, och bodde hos olika gubbar.

– Det blev inte så långvarigt för mamma ringde någon bekant hon hade där som såg till att jag kom tillbaka till Östersund. Bilstölden fick jag aldrig något straff för, jag började jobba och flyttade ihop med en skötsam kille. En tid slutade jag med drogerna och försökte börja ett nytt liv. Men efter något år gled vi isär, det blev för mycket av slentrian för att jag skulle stå ut i längden.

Madeleine gick tillbaka till sitt gamla liv och var snart inne i det destruktiva mönstret igen. Droger, trassliga relationer, våld, kriminalitet, hopplöshet – you name it! I den allmänna oredan runt henne inträffade något som fick oanade konsekvenser.

– Jag hamnade i bråk med en av mammas bekanta. När jag försökte få ut min mamma ur den

lägenhet där hon var, ställde sig en karl i vägen. Han ville inte släppa fram mig utan gick emot mig och var kaxig. Då hämtade jag en kniv och i tumultet som uppstod råkade den ta så illa att den gick rakt in i hans hjärta och han dog på en gång.

Madeleine blev förstås rädd och rusade iväg därifrån, men åkte snart fast. Hon erkände direkt, dömdes till sex år för dråp och kom till kvinnofängelset Hinseberg. Efter fyra år blev hon frigiven .

– Efter att jag muckat hamnade jag i Skåne, där jag träffade en kille som var spelmissbrukare och spelade bort varenda krona. Vi gifte oss och bodde ihop flera år, men han var våldsam, misshandlade och förnedrade mig och fick mig att känna mig värdelös. Han hade så stor makt över mig att jag inte lyssnade på kvinnojouren som försökte få mig att lämna honom.

Trassligheterna fortsatte och Madeleine fick barn med en annan man och var en tid på familjehem. Hon gick ändå tillbaka till mannen hon fortfarande var gift med, men efter en ny period av förnedring lyckades hon till sist fly till Östersund.

– Jag hade mina drogproblem och hade tvingats lämna bort mina barn till familjehem. Mitt liv drogmissbruk fortsatte, och jag åkte fast flera gånger, bland annat för grov misshandel, våld mot tjänsteman och bedrägeri. Jag hamnade på 'Hinsan' igen och där födde jag också mitt sista barn, en pojke som nu är fyra år.

Efter nya turer kom Madeleine till kvinnofängelset på Färingsö utanför Stockholm. Där fick hon kontakt med Livskraft, en ideell förening på kristen grund. Livskraft jobbar med rehabilitering av människor som sitter i fängelse, genom olika program och behandlingar. Madeleine lärde också känna en besöksgrupp från Klara kyrka.

– Carola & Thomas Lundgren från Livskraft har tillsammans med Kenth & Marie Svensson och Elise Lindkvist från Klara kyrka betytt jättemycket för mig. Jag började gå tolvstegsprogrammet och när jag träffade dom andra som kom dit, tänkte jag: 'klarar dom det så klarar jag det också'.

Madeleine Lundh döljer inte att hon fick ett återfall 2010, men hon är glad för att hon lyckades hitta tillbaka. Hon fortsatte med tolvstegsprogrammet och när hon muckade från fängelset hade hon sina kontaktpersoner som tog hand om henne. Med hjälp av vänner och en växande tro tar hon sig steg för steg in i en tryggare tillvaro.

– Nu har jag ett nätverk av vänner som stöttar mig och jag känner inte att jag har någon stämpel i pannan. Varje dag känner jag en stark, övernaturlig kraft som finns där inom mig och styrker mig. Jag har ett arbete att gå till, går regelbundet på möten i tolvstegsprogrammet och jag kan alltid åka till Klara kyrka. Går jag bara den rätta vägen kommer det att ordna sig.

Nu hoppas Madeleine Lundh på att få en egen lägenhet så hon får möjlighet att träffa sina barn mera regelbundet. Hon är glad över att ha vänner som stöttar och ber för henne.

– Gud finns alltid där och när jag har det som svårast känner jag styrka. Ibland räcker det att jag sitter i Klara kyrka en stund. Här är jag alltid välkommen, liksom i Allhelgonakyrkan. Alla är helt underbara mot mig och jag vill inte gå tillbaka till drogerna igen!

Börje Norlén